ECLI:LV:AT:2018:0531.11519008911.2.L

Lieta Nr. 11519008911
SKK-121/2018
Krimināllietu departaments

**Latvijas Republikas Augstākā tiesa**
**LĒMUMS**
Rīgā 2018.gada 31.maijā

Augstākā tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Inguna Radzeviča,
tiesnesis Voldemārs Čiževskis,
tiesnesis Artūrs Freibergs

izskatīja rakstveida procesā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. B/ aizstāves Ineses Šultes un apsūdzētā /pers. D/ aizstāvja Andreja Baumaņa kasācijas sūdzībām par Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 6.oktobra spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 3.jūnija spriedumu
[1.1] /pers. B/, personas kods /personas kods/,
atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 gadiem un policijas kontroli uz 3 gadiem.
Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – /pers. B/ atstāts negrozīts, līdz spriedums stāsies spēkā.

[1.2] /pers. D/, personas kods /personas kods/,
atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un policijas kontroli uz 2 gadiem.
Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – /pers. D/ atstāts negrozīts, līdz spriedums stāsies spēkā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 3.jūnija spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas par to, ka viņš realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas lielā apmērā, kā arī par to, ka viņš personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti realizēja psihotropās vielas.
/pers. D/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas par to, ka viņš personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti realizēja psihotropās vielas.

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 6.oktobra spriedumu, iztiesājot lietu apelācijas kārtībā sakarā ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras virsprokurora I. Žubuļa apelācijas protestu un apsūdzēto /pers. B/ un /pers. D/ apelācijas sūdzībām, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 3.jūnija spriedums atcelts daļā par /pers. B/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas un daļā par /pers. D/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas.
/pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 6 mēnešiem un policijas kontroli uz 1 gadu.
/pers. D/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 6 mēnešiem un policijas kontroli uz 1 gadu.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstāts negrozīts.

[4] Ar Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 6.oktobra spriedumu /pers. B/ un /pers. D/ atzīti par vainīgiem un sodīti pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas par to, ka personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas lielā apmērā realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropās vielas.
Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apelācijas instances tiesas konstatētos apstākļos.
/pers. B/ un /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotos apstākļos vienojās par kopējām noziedzīgām darbībām, vērstām uz psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos un glabāšanu realizācijas nolūkā un neatļautu realizēšanu. Īstenojot kopīgo noziedzīgo nodomu, /pers. B/ un /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā no pirmstiesas izmeklēšanas gaitā nenoskaidrotas personas tālākai realizācijai neatļauti iegādājās vismaz vienu polietilēna maisiņu ar 1,7398 g izžāvētas, daļēji sasmalcinātas brūnganzaļas krāsas augu valsts izcelsmes vielas, kas saturēja psihotropās vielas JWH-018 un JWH-073, vienu auduma maisiņu, kas augšdaļā bija sastiprināts ar plastmasas stiepli, ar 9,6177 g izžāvētas, daļēji sasmalcinātas brūnganzaļas krāsas augu valsts izcelsmes vielas, kas saturēja psihotropās vielas JWH-018 un JWH-073, un sešpadsmit polimēra maisus ar 15,19 kg, proti, lielā apmērā, izžāvētas, daļēji sasmalcinātas, brūnganzaļas krāsas augu valsts izcelsmes vielas, kas saturēja psihotropās vielas JWH-018 un JWH-073.

Prettiesiski iegādāto auduma maisiņu, kas augšdaļā sastiprināts ar plastmasas stiepli, ar 9,6177 g izžāvētas, daļēji sasmalcinātas brūnganzaļas krāsas augu valsts izcelsmes vielas, kas saturēja psihotropās vielas JWH-018 un JWH-073, /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. D/ realizācijas nolūkā neatļauti glabāja savā rokassomā līdz 2011.gada 20.septembra plkst. 11.25, kad policijas darbinieki, veicot /pers. B/ personas un mantu apskati, minēto aizliegto vielu atrada un izņēma.

Prettiesiski iegādātos sešpadsmit polimēra maisus ar 15,19 kg, proti, lielā apmērā, izžāvētas, daļēji sasmalcinātas brūnganzaļas krāsas augu valsts izcelsmes vielas, kas saturēja psihotropās vielas JWH-018 un JWH-073, /pers. B/ un /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās realizācijas nolūkā neatļauti glabāja /pers. B/ lietošanā esošās automašīnas *Mercedes Benz S500C*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bagāžas nodalījumā līdz 2011.gada 21.septembra plkst. 00.22, kad kratīšanas laikā /adrese/ minētās aizliegtās vielas tika atrastas un izņemtas.

2011.gada 20.septembrī laika posmā no plkst. 10.50 līdz plkst. 11.25 /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. D/, pirms tam vienojoties ar psihotropo vielu pircēju par tikšanās laiku, vietu un psihotropo vielu realizācijas apstākļiem, Rīgā, Ierīķu ielā 3, tirdzniecības centra „Domina" automašīnu stāvlaukumā par 20 latiem (28,46 *euro*) neatļauti realizēja vienu polietilēna maisiņu ar 1,7398 g izžāvētas, daļēji sasmalcinātas brūnganzaļas krāsas augu valsts izcelsmes vielas, kas saturēja psihotropās vielas JWH-018 un JWH-073, izmeklēšanā nenoskaidrotai personai, kura to iegādājās atbilstoši Ģenerālprokurora īpaši pilnvarota prokurora akceptētā operatīvā eksperimenta plānam operatīvās izstrādes lietas ietvaros.

[5] Par Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 6.oktobra spriedumu apsūdzētā /pers. B/ aizstāve I. Šulte iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā lūdz minēto spriedumu atcelt un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Savu lūgumu aizstāve pamatojusi ar šādiem argumentiem.

[5.1] Apelācijas instances tiesā pretēji Kriminālprocesa likuma 452.panta nosacījumiem par tiesas sastāva nemainīgumu vairākkārt mainījies tiesas sastāvs:

1) 2014.gada 22.aprīļa tiesas sēdē, kad pieņemts lēmums par piespiedu atvešanu, tiesas sastāvā bija tiesneši B. Būmeistere, L. Kuzmane un D. Kalniņa;

2) 2015.gada 30.marta tiesas sēdē, kad tika pieņemts lēmums par drošības līdzekļa grozīšanu, tiesas sastāvā bija tiesneši B. Būmeistere, S. Gļazere un Ž. Vēvere;

3) 2017.gada 6.oktobra tiesas sēdē, kad tika pasludināts spriedums, tiesas sastāvā bija tiesneši B. Būmeistere, G. Kveska un I.L. Zemīte.

Tādējādi apelācijas instances tiesa pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 452.panta otrās daļas nosacījumu par to, ka, gadījumos, ja krimināllietas iztiesāšanas gaitā kādu no tiesnešiem aizstāj cits tiesnesis, krimināllietas iztiesāšanu sāk no jaunu.

[5.2] Apsūdzības formulējums neatbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas nosacījumiem. Apsūdzībā nav konkretizēti noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, bet norādīts, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts nenoskaidrotā laikā un vietā, savukārt aizliegtās vielas iegādātas no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas. Gadījumā, ja apsūdzība nav saprotama, apsūdzētais nevar sagatavot savu aizstāvības pozīciju, līdz ar to apsūdzētajam tiek liegtas tiesības uz aizstāvību.

[5.3] Inspektore Valsts amatpersona uzsākusi kriminālprocesu 2011.gada 20.septembrī, taču krimināllietas materiāliem pievienota personas vārdā /pers. E/ 2011.gada 20.septembra uzziņa par notikumiem, kas norisinājušies 2011.gada 21.septembrī. Apelācijas instances tiesa atzinusi šo uzziņu par pierādījumu, taču nav izvērtējusi tajā ietverto ziņu pretrunīgumu.

[5.4] No lietas materiāliem un no tiesas sprieduma nav saprotams, vai lietā veikts operatīvais eksperiments atbilstoši Kriminālprocesa likuma 11.nodaļai vai arī operatīvais eksperiments veikts operatīvo darbību rezultātā. Tāpat nav saprotams, kad eksperiments veikts, kur tas veikts un uz kāda pamata. Nenoskaidrojot minētos apstākļus, nav iespējams izvērtēt veiktā eksperimenta tiesiskumu un pamatotību.

[5.5] No maisiņa ar augu valsts izcelsmes vielu nav izņemti pirkstu nospiedumi un lietā nav veikta daktiloskopiskā ekspertīze.

[5.6] No kratīšanas protokola redzams, ka laika posmā no plkst.12.10 līdz plkst.00.22 automašīnas *Mercedes Benz S 500 C*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atslēgas atradās pie policijas darbiniekiem, kas neizslēdz iespēju, ka policijas darbinieki varēja automašīnā ievietot dažādus aizliegtus priekšmetus. Turklāt kratīšanas protokolā norādīts, ka kratīšana uzsākta 2011.gada 21.septembrī plkst. 00.22, savukārt lēmumā, ar kuru tiek precizēti dati, norādīts, ka tā uzsākta plkst.1.06. Minētos apstākļus apelācijas instances tiesa nav izvērtējusi.

[5.7] Apelācijas instances tiesa nav izvērtējusi iespēju piemērot Krimināllikuma 49.[1] panta un 58.panta piektās daļas nosacījumus, jo lietā konstatējams apsūdzētā tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums. Ne apsūdzētais /pers. B/, ne viņa aizstāve kriminālprocesa norisi nav vilcinājuši.

[6] Par Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 6.oktobra spriedumu apsūdzētā /pers. D/ aizstāvis A. Baumanis iesniedzis kasācijas sūdzību, kurā, atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 452.pantu, 561.pantu, 573.panta pirmo daļu, 575.panta pirmās daļas 1.punktu, lūdz tiesas spriedumu atcelt daļā par /pers. D/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Sūdzībā izteikto lūgumu aizstāvis pamatojis ar šādiem argumentiem.

[6.1] Lieta tika skatīta no 2013.gada 17.decembra līdz 2017.gada 6.oktobrim. Šajā laikā lietas iztiesāšana tika atlikta deviņas reizes un katrā nākamajā tiesas sēdē lietas izskatīšana tika turpināta, lai arī vairākkārt tika mainījies tiesas sastāvs. Tādējādi apelācijas instances tiesa pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 561. un 452.panta nosacījumus un pieļāvusi Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu, kas katrā ziņā izraisa tiesas nolēmuma atcelšanu.

[6.2] Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka /pers. D/ vainīgums inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā galvenokārt pierādīts ar 2012.gada 23.marta eksperta atzinumu Nr. 63-E/12 par to, ka uz /pers. D/ rokām konstatētas amfetamīna grupas zīmes. Izdarot šādu atzinumu, apelācijas instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka /pers. D/ apsūdzēts par neatļautām darbībām ar augu izcelsmes vielu, kurai ķīmiskajā ziņā nav nekādas līdzības ar amfetamīnu, līdz ar to minētais eksperta atzinums uz izskatāmo procesu attiecināts kļūdaini. Savukārt citu tiešu /pers. D/ vainīguma pierādījumu lietā nav.

**Motīvu daļa**

[7] Augstākā tiesa atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 6.oktobra spriedums atstājams negrozīts, bet apsūdzētā /pers. B/ aizstāves I. Šultes un apsūdzētā /pers. D/ aizstāvja A. Baumaņa kasācijas sūdzības noraidāmas.

Augstākā tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesa, iztiesājot lietu, nav pieļāvusi Krimināllikuma pārkāpumus un tādus Kriminālprocesa likuma pārkāpumus, kas varētu būt par pamatu tiesas sprieduma atcelšanai vai grozīšanai.

[7.1] Augstākā tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesa, iztiesājot lietu, nav pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 561. un 452.panta pārkāpumus.

Kriminālprocesa likuma 561.panta otrās daļas otrajā teikumā norādīts, ka lieta apelācijas instances tiesā iztiesājamā kārtībā, kāda noteikta krimināllietu iztiesāšanai pirmās instances tiesā, izņemot Kriminālprocesa likuma 52.nodaļā noteikto. Savukārt Kriminālprocesa likuma 452.panta pirmajā

daļā noteikts, ka tiesas sēde krimināllietā noris nemainīgā tiesnešu sastāvā, bet minētā panta otrajā daļā noteikts, ka gadījumos, ja krimināllietas iztiesāšanas gaitā kādu no tiesnešiem aizstāj cits tiesnesis, krimināllietas iztiesāšanu sāk no jauna.

No lietas materiāliem izriet, ka apelācijas instances tiesā notikušas desmit tiesas sēdes. Lai arī šajā laikā tiesas sastāvs vairākkārt mainījies, no tiesas sēžu protokoliem redzams, ka lietas izskatīšana katru reizi sākta no jauna atbilstoši Kriminālprocesa likuma 452.panta otrās daļas nosacījumiem. Savukārt kopš 2016.gada 27.oktobra, kad uzsākta tiesas izmeklēšana, lieta izskatīta nemainīgā tiesas sastāvā.

Tas apstāklis, ka pirms tiesas izmeklēšanas uzsākšanas lemti procesuāli jautājumi, proti, pieņemts lēmums par piespiedu atvešanu un lēmums par drošības līdzekļa grozīšanu citā tiesas sastāvā, nevis tajā, kurā uzsākta tiesas izmeklēšana un taisīts spriedums, ievērojot to, ka katrā tiesas sēdē lietas izskatīšana sākta no jauna, nav uzskatāms par tiesas sastāva nemainīguma principa pārkāpumu.

[7.2] Apsūdzētā /pers. B/ aizstāves I. Šultes kasācijas sūdzības arguments par to, ka apsūdzības formulējums neatbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas nosacījumiem, nav pamatots.

Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmajā daļā noteikts, ka lēmumā par personas saukšanu pie kriminālatbildības norāda:

1) pie kriminālatbildības saucamās personas vārdu, uzvārdu, personas kodu, paziņoto dzīvesvietu un darbavietu;
2) katra inkriminētā noziedzīga nodarījuma faktiskos apstākļus, kas nosaka juridisko kvalifikāciju;
3) noziedzīga nodarījuma juridisko kvalifikāciju;
4) personas, kuras cietušas noziedzīga nodarījuma rezultātā;
5) citas personas, kuras sauktas pie kriminālatbildības par līdzdalību vai dalību tā paša noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

/pers. B/ un /pers. D/ apsūdzēti par to, ka viņi personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas lielā apmērā, kā arī neatļauti realizēja psihotropās vielas. Augstākā tiesa uzskata, ka /pers. B/ un /pers. D/ celtajā apsūdzībā ir norādīti viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, kas nosaka juridisko kvalifikāciju, un tā pietiekami uzskatāmi un nepārprotami raksturo viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.

Augstākā tiesa atzīst par nepamatotu aizstāves I. Šultes norādi uz to, ka /pers. B/ celtā apsūdzība liedz iespēju pret to aizstāvēties. No tiesas sēdes protokola izriet, ka pirmās instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ norādījis, ka izvirzītā apsūdzība viņam ir saprotama, paskaidrojis, ka savu vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā viņš neatzīst, un aktīvi aizstāvējies pret izvirzīto apsūdzību, sniedzot liecības par notikušā apstākļiem, uzdodot jautājumus liecinošajām personām un izvirzot savu versiju par notikušo, kā arī iesniedzot motivētu apelācijas sūdzību, kurā norādījis uz, viņa ieskatā, pirmās instances tiesas pieļautajiem likuma pārkāpumiem. Versiju par to, ka celtā apsūdzība neatbilst Kriminālprocesa likuma prasībām un liedz iespēju pret to aizstāvēties, apsūdzētais izvirzījis tikai apelācijas sūdzībā. Kā jau norādīts iepriekš, Augstākā tiesa atzīst, ka /pers. B/ izvirzītā apsūdzība pietiekami pilnīgi atspoguļo viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu un ļauj pret to aizstāvēties, tādēļ apsūdzētā tiesības uz aizstāvību konkrētajā gadījumā nav pārkāptas.

[7.3] Apelācijas instances tiesa ir detalizēti izvērtējusi un argumentēti noraidījusi apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzībā norādītos un viņa aizstāves kasācijas sūdzībā atkārtotos argumentus par pretrunām krimināllietas materiāliem pievienotajā personas vārdā /pers. E/ 2011.gada 20.septembra uzziņā, par lietā veiktā operatīvā eksperimenta tiesisko pamatu, par pretrunām kratīšanas protokolā un lēmumā, ar kuru precizēti dati, kā arī par to, ka no maisiņa ar augu valsts izcelsmes vielu nav izņemti pirkstu nospiedumi un lietā nav veikta daktiloskopiskā ekspertīze.

[7.3.1] Apelācijas instances tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajai daļai ir izvērtējusi personas vārdā /pers. E/ uzziņā sniegto informāciju par uzdevuma veikšanas datumu kopsakarā ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem un secinājusi, ka uzziņā šajā daļā ieviesusies pārrakstīšanās kļūda. Vienlaikus tiesa norādījusi, ka minētā pārrakstīšanās kļūda nav ietekmējusi uzziņā norādīto ziņu ticamību, jo tās apstiprinās ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, turklāt apsūdzētie uzziņā norādītos faktus nav apstrīdējuši.

[7.3.2] Apelācijas instances tiesa ir iepazinusies ar operatīvās izstrādes lietas materiāliem un secinājusi, ka lietā veikts Ģenerālprokurora īpaši pilnvarota prokurora akceptēts operatīvais eksperiments Operatīvās darbības likuma ietvaros. Tiesa norādījusi, ka lietā nav veiktas speciālās izmeklēšanas darbības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma normām, tādēļ noraidījusi apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzības argumentus par izmeklēšanas tiesneša lēmuma nepieciešamību šādu darbību veikšanai.

[7.3.3] Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka 2011.gada 20.septembra lēmums par kratīšanas izdarīšanu automašīnā *Mercedes Benz S 500 C*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sastādīts atbilstoši Kriminālprocesa likuma 180.panta otrās daļas prasībām, saskaņā ar šā panta trešo daļu prokurors devis piekrišanu kratīšanas izdarīšanai neatliekamā gadījumā, savukārt saskaņā ar šā panta piekto daļu izmeklēšanas tiesnesis nākamajā dienā pārbaudījis veiktās kratīšanas tiesiskumu un pamatotību un lēmumu apstiprinājis. Automašīnas *Mercedes Benz S 500 C* kratīšanas protokolā norādīts, ka kratīšana sākta 2011.gada 21.septembrī plkst.0.22, bet pabeigta – 2011.gada 21.septembrī plkst.0.48. Apelācijas instances tiesa secinājusi, ka 2011.gada 14.decembra lēmums par datu precizēšanu kriminālprocesā Nr. 111519008911 attiecas nevis uz automašīnas *Mercedes Benz S 500 C* kratīšanas protokolu, kā to nepareizi traktējis apsūdzētais /pers. B/, bet uz 2011.gada 21.septembra protokolu par kratīšanas izdarīšanu /pers. B/ dzīvesvietā /adrese/, kurā norādīts, ka kratīšana uzsākta 2011.gada 21.septembrī plkst.1.06, bet pabeigta – 2011.gada 21.septembrī plkst.1.40. Ar 2011.gada 14.decembra lēmumu minētajā kratīšanas protokolā precizēts datums, kad pieņemts lēmums par šīs kratīšanas izdarīšanu.

Apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi apsūdzētā /pers. B/ versiju par to, ka izņemtās psihotropās vielas viņa somā un viņa lietošanā nodotajā automašīnā ievietojuši policijas darbinieki, un atzinusi, ka apsūdzētā liecībām šajā daļā ir pieļāvuma raksturs un tās neapstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā.

[7.3.4] Apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzībā norādītos un viņa aizstāves kasācijas sūdzībā atkārtotos argumentus par to, ka no maisiņa ar augu valsts izcelsmes vielu nav izņemti pirkstu nospiedumi un lietā nav veikta daktiloskopiskā ekspertīze. Tiesa norādījusi, ka daktiloskopiskā ekspertīze neietilpst to ekspertīžu lokā, kurām saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 195.pantu ir obligāts raksturs, turklāt lietā iegūti citi pārliecinoši apsūdzētā /pers. B/ vainīguma pierādījumi.

[7.4] Augstākajai tiesai nav pamata apšaubīt šādus apelācijas instances tiesas atzinumus.

[7.5] Apelācijas instances tiesa ir konstatējusi, ka lietā pārkāptas Kriminālprocesa likuma 14.pantā nostiprinātās tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, un pretēji apsūdzētā /pers. B/ aizstāves kasācijas sūdzībā norādītajam piemērojusi Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, samazinot apsūdzētajiem piespriesto sodu. Fakts, ka tiesa, konstatējot šo tiesību pārkāpumu, nav piemērojusi Krimināllikuma 58.panta piektās daļas nosacījumus par apsūdzēto atbrīvošanu no kriminālatbildības, nav atzīstams par apsūdzēto tiesību pārkāpumu. Jautājuma izlemšana par to, kuru no likumā paredzētajiem kompensācijas mehānismiem piemērot katrā konkrētā gadījumā, kad konstatēts tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums, ir tiesas kompetencē.

[8] Pārējie apsūdzēto /pers. B/ un /pers. D/ aizstāvju kasācijas sūdzību argumenti saistīti ar lietā iegūto pierādījumu un ar tiem pamatoto tiesas atzinumu atkārtotu izvērtēšanu. Kasācijas instances tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta trešajai daļai lietā iegūtos pierādījumus no jauna neizvērtē. Kriminālprocesa likuma prasību pārkāpumus pierādījumu novērtēšanā, kas varētu būt par pamatu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanai, Augstākā tiesa nekonstatē, savukārt apsūdzēto un viņu aizstāvju subjektīvais viedoklis par lietā iegūto pierādījumu citādu novērtējumu, ja tiesa

pierādījumu novērtēšanā nav pieļāvusi Kriminālprocesa likuma būtiskus pārkāpumus, nevar būt par pamatu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanai.

[9] Ievērojot minēto, Augstākā tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ aizstāves I. Šultes un apsūdzētā /pers. D/ aizstāvja A. Baumaņa kasācijas sūdzībās norādītie motīvi apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanai nav guvuši apstiprinājumu. Apelācijas instances tiesas spriedums atbilst Kriminālprocesa likuma 511., 512., 527. un 564.panta prasībām. Iztiesājot lietu, apelācijas instances tiesa nav pieļāvusi Krimināllikuma pārkāpumus vai Kriminālprocesa likuma būtiskus pārkāpumus šā likuma 575.panta trešās daļas izpratnē, tādēļ apelācijas instances tiesas nolēmums atstājams negrozīts.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585. un 587.pantu, Augstākā tiesa

**nolēma:**

atstāt negrozītu Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 6.oktobra spriedumu, bet apsūdzētā /pers. B/ aizstāves I. Šultes un apsūdzētā /pers. D/ aizstāvja A. Baumaņa kasācijas sūdzības noraidīt.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese I. Radzeviča

Tiesnesis V. Čiževskis

Tiesnesis A. Freibergs